

۸. یاد آوری پروردگار

آیا با

امتحانات شیمیائی و آزمایشات لابراتوری کسی توانسته است ثابت کند که انسان از میمون بوجود آمد؟ باید این را نیز در نظر گیریم که جنس را با جنس نمیتوان مخلوط کرد. اسب و الاغ را میتوان بهم آورد ولی قاطر نازاد میمانند. کتاب پیدایش قطعاً میفرماید که «خدا حیوانات زمین را باجناس آنها ساخت و بهایم را باجناس آنها و همه حشرات زمین را باجناس آنها و خدا دید که نیکوست.» (پیدایش ۱:۲۵).

سلولهای حیوانات و حتی حشرات در شکل و قامت و مواد شیمیائی بکلی باهم فرق دارند. گفتن اینکه انسان از میمون آمده هیچ دلیل لابراتوری ندارد. در کتاب عبرانیان این آیه پیدا میشود: «با ایمان به وجود خداست که می دانیم زمین و آسمان و در حقیقت همه چیز، بدستور خدا ساخته شده اند، و همه اینها از چیزهای نادیدنی به وجود آمده اند.» (عبرانیان ۱۱:۳).

سوره بقره آیه ۱۱۷ چنین آمده است: «او» پدید آورنده آسمانها و زمین است و هنگامی که اراده ایجاد چیزی کند فقط بدو میگوید: «باش» و فوراً موجود میشود.» یا بزبان عربی «کن فیکون». حضرت داود نیز میفرماید: «بفرمان

خداوند آسمانها بوجود آمد، او دستور داد و خورشید و ماه و ستارگان آفریده شدند. . . او دستور داد و دنیا آفریده شد، او امر فرمود و عالم هستی بوجود آمد.» (مزمور ۶:۳۳ و ۹).

موضوع بطور کلی موضوع ایمان و مکاشفه میباشد. سؤال عاقلانه ئی پیش می آید: «هان شما اهل کتاب آنگروهی هستید که در باره آن مطالبی که بآن دانشی داشتید مجادله کردید پس چرا در موضوعی که شما را بآن دانشی نیست مجادله میکنید و خدا میداند و شما نمیدانید.» (سوره آل عمران آیه ۶۶). کسی در دنیای امروزی وجود ندارد که در زمان خلقت جهان شاهد امر بوده باشد. اطلاعاتمان را از آثار باقیمانده و کشفیات یا مکاشفات الهی باید دریافت نمازیم.

یک نمونه دیگری را حضورتان عرض میکنم و آن موضوع زمان و وقت است. روز و ماه و سال از کجا معلوم میشود؟ یک روز یعنی گردش زمین دور محور خود. یک ماه گردش ماه دور کره زمین. و یک سال گردش زمین بدور خورشید است. ولی هفته از کجا آمده؟ فقط و فقط از آفرینش جهان که در شش روز طول کشید و روز هفتم برای آسایش بشر و یادآوری از خالق قرار داده شد. «براستی پروردگار شما خدائی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید سپس بر عرش استیلا و تسلط دارد. شب روز را می پوشاند، شب روز را می

جوید در حالیکه آن شتاب کننده است. و آفتاب و ماه و ستارگان را در حالی که بفرمان وی رام شدگانند بدانید تنها آفریدن بدایع مخلوقات و فرمان نافذ از آن وی است خداوند که پروردگار عالمیان است دارای برکاتی است.» (سوره اعراف آیه ۵۴).

خداوند روزی را انتخاب کرد - روز هفتم خلقت جهان - و آن روز را برکت داده، تقدیس نمود. چرا؟ تا نوع بشر قدرت، محبت، عظمت، و رحمت الهی را فراموش نکند. بطور واضح خداوند حضرت آدم و همسرش حوا را، که اولین اجداد بشر بودند امر فرمود «روز سبت را به یاد داشته باش و آن را مقدس بدار. در هفته شش روز کار کن، ولی در روز هفتم که سبت خداوند است هیچ کار نکن، نه خودت، نه پسرت، نه دخترت، نه غلامت، نه کنیزت، نه مهمانانت و نه چهارپایانت. چون خداوند در شش روز آسمان و زمین و دریا و هر چه را که در آنهاست آفرید و روز هفتم دست از کار کشید. پس او روز سبت را مبارک خواند و آن را روز استراحت تعیین نمود.» (خروج ۲۰:۸-۱۱).

اگر بنی آدم در تمام امور زندگی خود آن روز هفتم را یاد آورده و تقدیس میکردند، هیچ وقت فریضة تکامل بوجود نمی آمد. امروز در آخرین سالهای قرن بیستم زندگی میکنیم بیش از پیش مسئولیم آن روز را به یادبود خالق و نگهداری و مرحمتی که بر نوع بشر دارد حفظ کنیم.

تو پاک باش و مدار ای برادر از کسی باک

انسان کامل آفریده شده. چرا امروز آن کاملیت دیده نمیشود؟ در
برنامه‌های بعدی این سری، جواب آن سؤال را خواهیم داد. عنوان برنامه بعدی
: عظمت الهی و بزرگترین خیانت بر علیه عظیمترین حکومت میباشد.